

ЕСТЕСТВЕНО ПРАВО (ЕСТЕСТВЕН ЗАКОН)

01. Автентичната идея за естествено право е наследство от християнската мисъл. Под понятието ЕСТЕСТВЕНО ПРАВО (ЕСТЕСТВЕН ЗАКОН) се разбира нормален начин на функциониране на нещо! В Християнството тази роля принадлежи на Сина (Словото; Лотосът; Божият закон; Христос), втората ИПОСТАС на Света Троица! В Християнството се казва че Отецът твори чрез Сина в Светия Дух. Това означава че Бог функционира (се самореализира) със силата на Отца, чрез модела на съществуване определен от Сина, в Светия Дух който изпълнява (попълва) модела със съдържателен живот, самореализиране, оживяване, относно с върховното блаженство.

02. Науката говори за природни закони по които функционира Вселената! При „Големия Взрив“, с който започва еволюцията на вселена от безкрайната област на всевъзможни значения на фундаменталните константи и безкрайното разнообразие на началните условия, които определят структурата и динамиката на вселената, все пак, въз основа на някакъв „скрит принцип“, организиращ вселената, се избират само такива стойности, които правят цялата тази вселена биогенна и антропогенна. При това, „избраните“ при Големия Взрив стойности на фундаменталните константи и техните съотношения са така строго определени, така че изменението само на една от константите с около 1% би направило невъзможно съществуването на звезди от типа на нашето слънце във вселената и, следователно, възникването на интелигентен живот от типа на земния, относно вече самото наше съществуване води до строг отбор на типовете вселени, които ние бихме могли да познаваме. В изходното, „първоначално“ състояние на вселената, от което започва космическата еволюция е „програмирана“ нейната биогенна и антропогенна структура, както и магистралното направление на самата еволюция - от квантовите полета и елементарните частици към атомно-молекулните системи и от тях към живите системи и социалните интелигентни организми; от галактиките към планетните системи, които биха послужили за „базис“ на биосферите и ноосферите; и от тук нататък, към едно бъдещо „глобално“ състояние на вселената. И така, в Големия Взрив действа неизвестен за нас „механизъм“, който осъществява въпросния био-антропогенен „отбор“ на константите. Се питаме: „Дали този „механизъм“ не е действието на неизвестен „интелигентен природен закон“, относно представлява резултат от съзнателно-планомерно действие на някакъв фактор които можем да наречем „Семантично-информационна матрица“, иманентна на засега известната „физическа субстанция“ на Вселената - универсалният физически „вакуум“?

03. Естественото право можем да дефинираме като специфичен модел, чрез който всички съществуващи същества на земята в зависимост от собствената характер и собствените си нужди трябва да реализират пълнотата на собственото съществуване. Думата "трябва" от този аспект асоциира метафизическо значение и от човешка гледна точка придобива морално

значение, тоест означава морално задължение. Затова естественото право на човека в основата си е едно морално право. Следователно можем да заключим, че съществува трансцендентален морален ред, чиито норми са валидни независимо от човешката воля и избор. Най-често този ред е осъзнат и санкциониран чрез световните религии и е вграден в културните традиции на народите.

04. Обичайното или неписаното право е установено от културната традиция на един народ, т.е. представлява проекция на естественото право, право което е валидно в рамките на един народ и в основата си е също морално право.

05. Школата за едно либерално-индивидуалистично общество, човешкото достойнство вижда най-напред и преди всичко в правото (разбрано като естествено право) на всеки индивид да си присвоява природните блага, за да може да върши свободно всичко, което желае (ХЕДОНИЗЪМ).

06. Школата за едно социалистическо общество, човешкото достойнство вижда най-напред и преди всичко в правото (разбрано като естествено право) да се подчинят природните блага на колективната власт на социалното цяло, за да са "се освободи" човешкият труд (като се подчини на икономическата общност), и за да се постигне контролът над историята (ПАРАЗИТИЗЪМ).

07. Школата за едно персоналистично общество, човешкото достойнство вижда най-напред и преди всичко в правото (разбрано като естествено право) да се подчинят природните блага за да служат на духовните и моралните ценности на човека и правото на автономност на човешката личност (ХРИСТИЯНСТВО – обожение на човека, относно човекът да постигне таково ниво на живот за да бъде субект-конструктор и организатор на Вселената).

08. Що се отнася до асоциацията РАДКО, ние знаем зад кого заставам: зад третата от тези школи.

Допълнение:

01. "Бог стана човек, за да може човекът да стане бог."

Св. Атанасий Александрийски

И друго, което привлича съвременното поколение американци, е православно учение, че целта на живота на християнина е да стане като Бога, така че ти самият да станеш божествен и да бъдеш обожествен. Копнежът по обожествяването на човешката природа, по светостта, така изопачена от глупостта на движението Нова Ера (Ню Ейдж), намира своята християнска основа в учението на Православната църква.

02. Духът на Християнството е дух на живота творческо съдържание, а не на МОДЕЛА или ФОРМАЦИЯТА (вехтата Буква). Матей 5:17 (Думите на Христос) "Не да наруша закона съм дошъл аз, но да го изпълна (напълна)". Така в Християнството законът (Модела) не се отхвърля, а се напълва с живо и дълбоко съдържание на духа, тъй че модела престава да бъде модел, а става съдържателен живот.

Владимир Панков